

754

Παντίκι

φ. 403^r

/ Έβγαλμένη από τον Ίάκωβον

Φ 439

/ [+ Είς] δόξαν του αιώνιου Θεού ήμῶν ἀμήν. 1688/ ἐν μηνί Αὐγούστου 2/
εἰς τὸ σπίτιν τῆς κερά Ἀλεσσάντριας / []ας γυνῆς τοῦ ποτὲ μακαρίτην μισέρ
Νικολῆ Σπάρταλη ἐδῶ παρὼν τὰ δύο μέρην τὸ ἐν μέρος ἡ αὐ / [τὴν] ἄνωθεν κερά
Ἀλεσσάντρια τὸ δὲ ἕτερον μέρος ὁ κύρ Ίάκωβος Κουντρομπούτζης λέγον / []
ἄνω εἰρημένη κερά Ἀλεσσάντρια τὸ πῶς νὰ ἔχην καὶ νὰ τῆς εὐρίσκεται ἀπὲ γονικόν
της / []να κομμάτιν χωράφιν τὸ ἀπόξων ἀπὸ τὸ ἄλλον της χωράφιν τὸν σύν-
μπλιο τοῦ ποτὲ Χρυσῆν / []λου καὶ Θωμᾶ Κατζίμπα ποὺ ἔχειν τὴν σήνμε-
ρον εὐρισκόμενον γλυκὺ καὶ ἀρμυρὸν εἰς τὸν τοπο / θεσία τῆς Σπλάντζας τὸ ὁποῖο
πρᾶμα καθὼς εὐρίσκεται ἀπὸ τὴν σήνμερον ἡ ἄνωθεν κε / [ρ]ὰ Ἀλεσσάντρια τὸ δίνει
καὶ παραδίνει τον καὶ παντικιάζει τον τοῦ ἄνωθεν κύρ Ίακώβου ο διὰ / παντοτινὸν
παίδιων παιδιῶν τος μὲ τίς μόδους καὶ κοντετζιόνες τίς κάτωθεν ἡγου ὁ ἄνωθεν κύρ /
Ίάκωβος ὁ κοπιαστής προμετάρειν ἔτιν τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ τὸν ἐξανκλίσην ὅλο τὸ
ἀρμυρὸν / καὶ νὰ τὸ παστρέψην καὶ νὰ τὸ ἀναστήσην καὶ νὰ βάλῃ καὶ παράβγαλμα
ἀπὸ τῇ μεριά τῆς στράτας / καὶ νὰ τὸ ἀμμουδίσην καὶ νὰ τὸ τραφοκοπήσην ὅλο ἀτόρ-
νου καὶ νὰ τὸ δουλεύῃν στὴν ὥραν του κατὰ τὴν / [τ]άξιν καὶ νὰ τὸ σπέρνῃ χειμω-
νικὸν καὶ καλοκαιρινὸν μὲ σπόρους ἐδικούς τος οἱ κοπιαστάδες καὶ / κἀνοντάς τον
καλὰ καὶ ἐνμπιστεμένα ὡς προμετάρειν νὰ τῶχουν καὶ αὐτοὶν καὶ τὰ παιδίαν τος /
κληρονομικῶς παίδιων παιδιῶν τος αἰωνίως καὶ τὰ ἐξῆς, εἰ δὲ εἰς κανέναν γγαιρὸν
ὁποῦ / νὰ μὴν δουλεύουνται τὸ πρᾶμα ὡς προμετάρειν νὰ βάζουν δύο καλοὺς γεωρ-
γούς νὰ τὸ θεωροῦ / σιν καὶ ἂν εἶναι κακὰ καμωμένον καὶ ἀνοικοκύρευτον νὰ πρι-
βάρουνται ἀπὸ μέσαν καὶ νὰ χάνουν / καὶ τίς κόπους τος, εἰ δὲ πάλι καὶ εἶναι καλὰ
καμωμένο καὶ καλὰ νοικοκυρεμένον ὡς ἄνωθεν γρά / φομεν νὰ τῶχουν πάντα αἰῶ-
νος αἰῶνου καὶ νὰ μὴν ἡμποροῦν ποτὲ οἱ νοικοκυροὶν νὰ βγάζουν τίς / κοπιαστάδες
παρὰν πάντα νὰ τῶχουν ἀενάως καὶ ἂν ἐθέλασιν γυρέψουν νὰ τίς βγάλου / νὰ πλη-
ρώνου κοντάνα τοῦ κατὰ καιροῦν ἀφεντίας ρεάλια εἴκοσιν ἤτοι νούμερο 20/ χωρὶς
ἀφορ / μὴ καὶ τὰ ἐξῆς καὶ εἰς τὴν νιτράδαν ὁποῦ ἤθελεν ξαπεστείλειν ἀφέντης ὁ
Θεὸς νὰ κάμῃ τὸ αὐ / τὸν πρᾶμα μέσαν νὰ μοιράζενται εἰς τὴν μέσην τος ἴσια πρὸς
ἴσια χωρὶς κανέναν ἕγγα / νος καὶ τὴν μπάρτην ὁποῦ ἤθελεν ἀνκίζειν τῷ νοικοκυρῶν
νὰ εἶναι κρατημένοι οἱ κοπιαστάδες / νὰ τῇ φέρνου εἰς τὸν σπίτιν τῷ νοικοκυρῶν
μὲ ὁξοδὲς τος οἱ κοπιαστάδες καὶ νὰ πέρνου πάντα θε / λημα εἰ σὲ θέρος καὶ εἰσὲ

αλώνιν. Εἰς ὅλον τὸ ἄνωθε γραμμένον οἱ μερίδες ἔμειναν κοντέν / τοιν καὶ ἀνεπα-
μένοι παρακαλώντας καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους.

/ — Νικόλας Ἀτταλειώτης μάρτυρας ὡς ἄνωθε —

/ — Γεώργης Χορευτῆς μάρτυρας γιὰ νὰ μὴν ἡξέρη νὰ γράφῃ ἔγραψα / ἐγὼ ὁ Νικό-
λας Ἀτταλειώτης —

/ — Γεώργης Ξενάκης μάρτυρας ὑπὸ χειρὸς κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος μὴ ἔχοντας
γράμματα.

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

755

Μαρτυρία

φ. 403^v

/ Φ 439

1688/ ἐν μηνὶ Αὐγούστου 10/

/ Ἐβγαλμένη ἀπὸ [...]

/ ἐκκλησία παπᾶ Γεώργη.

/ + Ἐπειδὴ καὶ νὰ εὕρισκούντονε ἓνα σπίτιν τῆς Καλῆς θυγατρὸς ποτὲ Ἰωάννη
Καϊάφου εἰς τὸν Μ[.....] / τῆς Ναξίας εἰς τὸ μέρος τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ τῆς
Πλάτζας τοῦ μοναστηριοῦ τοῦ ἀφέντην παπᾶ [] / Νικολοῦ Μοσχόπουλου εἰς τὸ
Στενὸ λεγόμενον τοῦ Κοκλανῆ σύνμπλιο τῶν σπιτιῶ τοῦ ἄνω[θεν μονα] / στηριοῦ
καὶ Κουμούνας Στράτας τὸ ὁποῖον σπίτιν ἔδιδεν τὸν κάθεν χρόνον τέλ[] / θεν
μοναστήριν τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ λάδιν καρτοῦτζο ἓνα ἥτοι 1. / Ὅθεν ἡ λεγο-
μέ[] / Καλὴ ἐμίσευσεν ἀπὸ δῶν ἀπὸ τὴν Ἀξία καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Μπόλην σή-
μερον 18/ [] / καὶ τὸ τέλος δὲν ἐδώνουν τον εἰς τὸν αὐτὸν ναόν. Λοιπὸν καπιτά-
ροντας ὁ καρακύρης ὁ Ἰωάννης [] / μενος τῆς Βαρβάρας καὶ ὁ Μιχέλης Ἰωάννη
Χανιώτη εἰς τὴν Μπόλην ὅπου εὕρισκούντονε οἱ ἄνωθε / ἐνταμωθήκασιν εἰς τὸ σπί-
τιν τῆς καὶ εἶπεν τος ὡς λέγειν ὁ καρακύρης ὁ Ἰωάννης ἃς εἴστε μάρτυρ[ες ὅ] / τιν
τὸ σπίτιν ὅπου ἔχων εἰς τὴν Ἀξία ἔδιδεν τέλος εἰς τὸν ἀφέντην τὸν Χριστὸ ἓνα καρ-
τοῦτζο λάδ[ι] / τώριν ἔχων νὰ τὸ δώσω τούτους χρόνους ὅπου λείπω λοιπὸν διὰ τὸ
αὐτὸν τέλος ὅπου δὲν ἐδόθη σήμερον [τό] / σου χρόνους λέγων ὅτιν τὸ αὐτὸν σπί-
τιν νὰ εἶναι εἰς τὴν ἐξουσία τοῦ ἀφέντη παπᾶ κυρ Νικολοῦ καὶ / τὴν ἐγγραφήν καὶ εἰς
τὴν ἁγία Πρόθεσιν νὰ ἔχῃ τὸ μνημόσυνόν τῆς ἀενάως / καὶ νὰ εἶναι / πάντα τὸ /
αὐτὸν σπῖ / τιν εἰς τὸ / μοναστήριν /. Οὕτως ἐμαρτ[ύρη] / σαν οἱ ἄνωθεν ἐνμπρο-
σθεν τῶν ὑποκάτωθεν ὑπογεγραμμένων ἀντιμαρτύρων πλὴλ[έ] / γειν ὁ ἄνωθεν